

10 КВІТНЯ

1976 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМСОМОЛ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Сьогодні закінчуються Всесоюзні комсомольські збори «Рішення XXV з'їзду КПРС — виконаємо!»

Юнаки та дівчата орденоносної Кіровоградщини, обговорюючи підсумки партійного з'їзду, визначили програму діяльності кожної комсомольської групи, кожної комсомольської організації, накреслили конкретні заходи по перетворенню в життя його рішень, по виконанню центрального завдання комсомолу — формування комуністичного світогляду, утвердження в свідомості молодого покоління ідей радянського патріотизму і соціалістичного інтернаціоналізму, гордості за Країну Рад, за нашу Батьківщину.

Комітети комсомолу допомогли кожному молодому виробничникові розробити напружені, економічно обгрунтовані соціалістичні зобов'язання, які є основною складовою частиною особистої комплексної

плану учасника Всесоюзного Ленінського заліку «Рішення XXV з'їзду КПРС — в життя!» Збори поставили перед членами Спілки вимоги дня — брати участь в прискоренні науково-технічного прогресу, розвивати масовий рух молоді за оволодіння досягненнями сучасної науки, техніки і виробництва.

Всесоюзні комсомольські збори ще раз засвідчили готовність молоді перетворити в життя історичні накреслення партійного з'їзду.

— Нам, сьогоднішнім десятикласникам, випала велика честь: бути першими випускниками середньої школи № 17. Ми закінчуємо школу в рік, коли в країні стартувала десятий п'ятирічка. Якість і ефективність — ось що означає її. Зрозуміло, що наші знання повинні бути ґрунтовними. Адже вони знадобляться тоді, коли ми, переступивши шкільний поріг, станемо в перших рядах будівників комуністичного суспільства, віллємося в ударний загін десятої п'ятирічки, яким оголосив себе Ленінський комсомол. Тому пропонуємо першим пунктом наших зобов'язань записати: «Продовжити і поглибити боротьбу за глибокі і міцні знання».

Проблема якості знань хвилювала багатьох. Десятикласники Сашка Стрельцова та Ілля Дмитрович підтримали восьмикласників Оля Фетисова, Олена Рибнова, учень дев'ятого «А» Леонід Кравчук. Ніде правди діти: це трапляються шкільні табелі, пересипані отриманими оцінками. «III» — гірші в атестаті! — вирішили комсомольці. Це буде нашим внеском у виконання рішень XXV з'їзду КПРС, і завдання не не тільки для старшокласників. Адже оцінка в десятому — це продовження того знання, набутих протягом усього навчання в школі.

ЗРІЛІСТЬ — П'ЯТИРІЧЦІ

Пропонуємо всім комсомольським організаціям включитися в змагання за звання «Зразкова школа, зразкова класна комсомольська організація, зразковий учень».

Ці слова теж були підтримані і висесені в рішення зборів. А зобов'язують вони багато до чого. І до поглиблення знань (що ж то за зразковий учень, який негано навчається?) і до участі в походах за дбайливе ставлення до шкільного майна тощо. Отож і потрібно створити ремонтну бригаду, яка б готувала школу до нового навчального року.

Ще потрібно багато: посадити біля школи дерева та кущі, організувати роботу зеленого патруля для охорони насаджень в мікрорайоні, провести кілька рейдів по благоустрою міста та території школи. Планом ЦК ВЛКСМ постановили: комітетам комсомолу посилити моральне виховання молоді, формувати у юнаків і дівчат активні життєві позиції, свідоме ставлення до громадського обов'язку, рішуче боротися з порушеннями норм комуністичної моралі. Далі йде питання, чи не започаткує значимі певні звичаї до школи сьогодні закої рзси, як безпідставності в майбутньому? От і вирішили на зборах: «Жодного порушення дисципліни пору!»

До цього є діло негачомним шкільським рукам, їх бентежним серцям. Тому розмова на Всесоюзних комсомольських зборах в СШ № 17 м. Кіровограда була діловою і принциповою.

Аналізуючи роботу, ставили завдання бойові, конкретні. Бо плани шкільної комсомолі — та краєзнавча в морі, без якої немислиме саме море.

«Рішення XXV з'їзду — виконаємо!» — записали партію майбутні будівники комунізму.

Н. ВІКТОРОВА.

В десятий п'ятиріччя перед молодими будівниками Олександрійського електромеханічного заводу стоять важкі завдання. В серйозне виробництво будуть запущені електромеханічні машини, нові пускчі. На Всесоюзних комсомольських зборах спілчан підприємства взяли ділову розмову про це регіоністаті резерви підвищення якості і надійності виробів. Вони — в умінні берегти кожну робочу хвилину, зростанні професійної майстерності, змаганні і діячості, ефективності роботи наставників.

На фото: майстер дізнаний складання станин управління Іван Шкода. А вгорі комсомольці Володимир ЮР'ЄВУ принцип монтажу станин

Фото В. КОПАКА.

РІВНЯННЯ — НА ГЕРОІВ ПРАЦІ

ЧРОВАЖ 76

На польовому стані цього виробітку досягли бригади № 2 (бригадир трактористи Ярослав Сив. Семенов) червоний прапор піднято на честь Петра та Віктора Кожухарів. Відмінно потрудилися молоді хлібороби під час сілки ранніх ярих. Іх щоденний виробіток — півтори дві норми.

Так само ударно трудилися молоді механізатори бригади № 1, яку очолює Герой Соціалістичної Праці В. Я. Кожухар. Найви-

щою виробітку досягли трактористи Ярослав Сив. Семенов як та Олексій Вансович. Механізатори нашого колгоспу закінчили сібу ранніх зернових на два дні раніше, ніж передбачали.

А. ПЛАКСА, секретар комсомольської організації колгоспу імені Ульянова Добровеличківського району.

ТОРІК КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИЙ СІКАЖ, ОЧОЛЮВАНИЙ МОЛОДИМ КОМУНІСТОМ МІКОЛОЮ ТКАЧЕНКОМ, ДОБИВСЯ ВИСОКИХ ПОКАЗНИКІВ У ПРАЦІ. НА СІБІ РАНИХ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР НЕЙ КОЛЕКТИВ ВИБОРІВ ПЕРНІСТЬ СЕРЕД МОЛОДІЖНИХ ЕКІПАЖІВ ДОЛІНСЬКОГО РАЙОНУ І БУВ НАГОРОДЖЕНИЙ ПЕРЕХІДНИМ ЧЕРВОНИМ ВИМПЕЛОМ ЦК ВЛКСМ. УДАРНИЦТВО СТАЄ ТРАДИЦІЄЮ МОЛОДИХ ХЛІБОРОБІВ З КОЛГОСПУ ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА.

Нині екіпаж в складі Людмила Корневої, Віктора Горбенка, Олексія Маченка, Анатолія Тофана та Леоніда Скляра теж добився хороших результатів. За п'ять днів молоді хлібороби засіли ранніми зерновими культурами 195-гектарну площу. Вони стали переможцями у змаганні серед колективів другого відділка. Правління колгоспу нагородило екіпаж перехідним Червоним вимпелом.

М. ФЕДОРОВ.

Доліський район.

ХЛІБОРОВСЬКЕ ПОПОВНЕННЯ

Щороку багато випускників Деревської середньої школи залишаються працювати в рідному колгоспі «Дружба». Так, минулого року вісім комсомольців поповнили тракторну бригаду — Микола Гладкий, Віктор Яциня, Олег Нестеренко торік працювали на культиваторі та оранці на зяб, помічниками комбайнерів. Зба-

гачені досвідом, хлопці вчасно і якісно підготували трактори і закріплювали ними техніку до виїзду в поле, виїхали на сібу.

Середній Малина, Микола Ревенко, Анатолій Афонін, Олег Плаский, закінчивши на кошти колгоспу курси водіїв, працюють в гаражі. Юнаки включилися в змагання за ефективне використання техніки. Їхні машини техогляд пройшли з оцінкою «відмінно».

В. ЯЦЕНКО. Онуфріївський район.

ВІВЧАЄМО МАТЕРІАЛИ З'їЗДУ

ЛЕКТОРОМ СТАВ КОМСОРГ

ЛЕКЦІЮ про підсумки роботи XXV з'їзду КПРС В. Крицький прочитав у будинку механізаторів колгоспу імені Шевченка першої тракторної бригади. Трудівники дорожать сьогодні кожної хвилиною сілба. Отож, поспішаючи, не політив, як розповідь мимоволі перетворилася на бесіду. Члени комсомольсько-молодіжної, сам бригадир Борис Москаленко, групкомсорг Юрій Плигін поділились думками щодо вико-

нання підвищених соціалістичних завдань на 1976 рік, обговорили настрій питання підвищення ефективності якості роботи, прикинули, які резерви зростання продуктивності праці ще слід використати, щоб неодмінно здобути першість у трудовому суперництві з комсомольсько-молодіжним колективом тракторної бригади колгоспу імені Ульянова, адже готують договір про созмагання.

Вже опісля, повертаючись від механізаторів, Валерій подумав, що вдалося захопити хлопців, адже вони так уважно слухали його, якось зацікавлено розповідали про свої успіхи. Відтворював у пам'яті уривки розмови, окремі думки, слова. Згадував позитивні обличчя товаришів, знайомих ще з дитинства. Григорія Кругляка, нагородженого бронеовим знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятиріччя».

Вирішив, що перед водіями автогарку треба буде провести розмову про їхні справи, щоб люди відчували себе причетними до того, що звершується у різних кутках нашої неосянної країни щодня.

Те, що Валерій Крицький, секретар комітету комсомолу колгоспу імені Шевченка, став пропагандистом, зумовлено подіями XXV з'їзду КПРС, завданнями, які висунув перед усіма трудящими партійний форум. Він і раніше вмів говорити з людьми, знаходив теми, які цікавили трудівників. Та коли на партійному активі вирішували, як краще і ефективніше повести пропаганду рішень партійного форуму, охопити всі виробничі ділянки, став виступати перед трудівниками із змістовними лекціями.

А. МИХАЙЛІВ, Добровеличківський район.

В ПАЛАЦІ культури імені Жоптія заводу «Червона зірка» відбулася зустріч виборців з кандидатом у народні судді Ленінського району м. Кіровограда Семеном Семеновичем Соколенком. Довірена особа, різальник ковальсько-пресового цеху заводу «Червона зірка» М. І. Скофіус розповів, що Семен Семенович більш тридцяти років займається юридичною діяльністю. Він прогортає велику роботу по запобіганню порушень законності і правопорядку, підтримує тісні зв'язки з громадськими закладами, фабриками, інститутами, товаришескими судами, надає їм ділову допомогу.

Ще одна зустріч молодих виборців з С. С. Соколенком відбулась у клубі тресту «Кіровоградськбуд». Тут добре знають Семена Семеновича. Голова районного суду часто висту-

Завтра — вибори народних суддів ДОВІР'Я І ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

нає перед робітничою і студентською молоддю з лекціями та бесідами про соціалістичну мораль, радянське законодавство.

Прийнята постановка зборів першого виборчого округу м. Кіровограда про вибори народних суддів та звернення до виборців району, які завтра віддадуть свій голос за кращих представників радянського народу.

Л. КОРЕНОВСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

НАРАДА ІДЕОЛОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Про те, як глибше, ґрунтовніше засвоїти програмні документи XXV з'їзду КПРС, як довести ідеї партійного форуму до кожної радянської людини, йшлося на кінцевій нараді ідеологічних працівників, що відбулася в Добровеличківці.

Тут були присутні секретарі райкомів партії і райкомів комсомолу, заступники голів райвиконкомів, завідувачі районними відділами культури, районними Будинками культури та бібліотеками, керівники сільських клубів. В роботі наради взяв участь і виступив з промовою завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко.

В. ТРИГУБОВА.

До редакції завжди надходять чимало віршів. Але в пероденні відкриття та у дні роботи XXV з'їзду КПРС і зараз потік віршованих листів ронатиців значно збільшився. Коли окинути їх всі одним поглядом, то впадає у вічі характерне: вони пройняті пафосом глибоко усвідомленої віри у кожне слово партії Леніна, у величч і здійсненість справ, які вона ставить перед народом, у свою причетність до цих справ.

Задуми віршів, їх тематичні обрії теж близькі: XXV з'їзд КПРС, Вітчизна, нахвилення праці сучасника, священна пам'ять про загиблих за наше сонячне сьогоднішнє, кохання. І назви віршів говорять про це: «Партія й ми — одно» (С. Лолушанський з Ульяновського району), «Моя Вітчизна» (колективний твір учениць Олександрійського педагогічного училища), «Україно» (О. Польова з Добровільської), «Колгоспна майстерня» (М. Почернюк з Новгородки), «Солдат Росії» (О. Сиренко з Нової Праги) тощо.

Самі по собі задуми, безперечно, прекрасні, серйозні. Якраз ті задуми, котрі для своєї реалізації у поетичному слові вимагають напруження всіх творчих сил, зглибоженого проникнення у предмет поетичного осмислення, точності акцентів і, врешті, свіжого образного бачення. Без сумніву, саме в організації значущої поетичної ідеї виявляються особистість поета, якість його світогляду, працелюбство.

Та саме тут ще трапляється досить прикра розбіжність між задумом, обраною темою і авторськими можливостями, творчим потенціалом початківця. І лише тому, що нема жодного сумніву щодо щирості авторських почуттів і думок, хочеться у цьому короткому огляді поведи мову про відповідальність перед темою, перед задумом і, коли хочете, — перед читачем (бо вірші для сімейного життєвого газету не друкує і майже не отримує останнім часом таких).

Пригадуються слова О. Твардовського: «Найважче писати про те, що тобі найдорожче — відчуваєш, що завжди не вистає саме тих слів, які б щонайточніше зафіксували твоє велике почуття». Яке ж позитивно бути вагоме поетичне слово, щоб відбити цей гармонійний, глибоко осмислений процес нашого соціалістичного буття!

На жаль, такого слова у поетичних доробках початківців поки що нема. Їхня головна характеристика вада — риторична інформативність. Ось кілька прикладів:

«Коли напали вороги на нас,
Тяжкий то був для нас час.
Але всі люди — і старі,
І малі,
За матір віддали серця свої».

(«Моя Вітчизна» — колективний вірш учениць Олександрійського педагогічного училища).

«Ми знаєм проект
Питилетки десятой,
В ней благо парода
И мощь всей Отчизны.
Проект утвердит наш
съезд XXV».

Ленинским курсом идем
к коммунизму!»
(«Планы партии — планы парода» — Ткаченко).

З наведеного ясно:
початківці, об-

равши винятково відповідальні теми, не прагнули знайти найточніший поетичний еквівалент. Якщо записати ці римовані рядки прозою, певен, вони нічого не виграють у порівнянні з яскравою газетною публіцистикою, якщо, навіть, не поступляться їй.

Саме тяжіння до інформативності, описовості часто призводить початківця до слабого осмислення теми, до неточних (не тільки поетичних) акцентів. Йдеться про невміння продумувати до кінця і в повному обсязі обрану тему, про ту копійку роботу,

кою і авторську позицію, і це, повторюю, від невміння художньо її осмислити. А подекуди бажання обсягово продекларувати щось вагоме, призводить до інфляції самої теми. Так, на мою думку, сталося у вірші члена обласного літоб'єднання Л. Народного «Життя». Про що ж цей вірш? Про ознаки сьогодення? Про авторський пошук точних художніх орієнтирів у вирі буття? Про, врешті, якусь

«Я ВІРЮ В ЛЮДСЬКУ КРАСУ»

ОГЛЯД
ПОЕТИЧНОЇ ПОШТИ

котра у справжній поезії завжди лишається лише в авторських чернетках.

Думку можна проілюструвати віршем В. Бондаренка «Зустріч на прощання». Вже сама назва викликає сумнів щодо стилістичної довершеності. Та підемо далі. У своєму вірші автор прагнув (це залишилось поза текстом) поетично засвідчити одну з найважливіших рис радянської людини — інтернаціоналізм. Його ліричний герой веде діалог з «демократичним німцем» Вальтером Глюсом.

Автор спочатку інформує: «Вальтер прийшов у Радянський Союз відшукати рідні могили» і досить вірно підкреслює, що «і не треба його ставити під одну мірку з тими, хто на загибель приречений». А кількома рядками нижче несподівано проголошує: «...довго ще усіх ворогів люди німцями зватимуть».

Риторичні знаки оклику і питання нерідко роблять нечіт-

нову поетичну істину нашого існування?.. Відповіді вірш не дає, тому що сам автор лише «наближається» до життя: «Я щодня наближаюсь до тебе, до твоєї принади і краси».

Він задає не менш риторичні запитання:

Як до тебе дійти і до бігті,
Докопатися і до поезії?
Як твої осядлати орбіти...

Безумовно, важко і, мабуть, просто неможливо «осідлати орбіти». Певніше осідлати якусь справу і саме через неї із глибини пізнавати суть буття, а, точніше, бути органічною часткою самого життя.

«Я вірю в людську красу», — виголошує К. Лесь. Прекрасна віра! Але ту красу треба осягнути, треба поетично осмислити багатомірність краси людини-творця і реалізувати все це у художній формі. Благородна робота. Важка, виснажлива і копійка праця. Можна щиро позаздрити тим, кому вона вдається.

Ю. КАМІНСЬКИЙ.

БАЛАДА ПРО ПАМ'ЯТЬ

Вночі до сусіда Альошки
Приходить солдат-сибіряк.
Розверне міхи гармошки
І попросить: «Спиши гопак!»
І щоб не журинися дома,
Альошка кричить: «Давай!»
З плечей розтрушує втому.
«Ану, веселіше грай!»
У вихорі заповзятю.
Навприсядки вибива —
Під Прагою він в сорок п'ятім
Востаннє отак тацював.
І маритьсья — йдуть до танку
Всі друзі, полегли й живі...
І, ще не діждавшись ранку,
Спітнілий прокинується він:
Невістка зітхає спростання,
Під ніс щось шепоче синоч...
А вранці я злов на осонні
Дивлюсь на знайомий візок —
На ньому з онуком Альошка...
А діти меночуть мені:
— За віщо у дяді ножки
Одірвано на війні?..

Павло МАЛЕЄВ.

И ОТТАЯЛО НЕБО

Не подумайте, будто в бреду
Я бреду по раскисшему снегу.
Просто март. И оттаяло небо
Первый раз в этом зимнем году.
Первый раз в этом зимнем году
Пролетает крикливая птица
И с деревьев стекает вода.
Вам хотелось бы в марте родиться
И открыть эту землю, когда
Просто март?

Анна БРАГННСКАЯ.

Літературно-мистецький клуб
ГРОНА

3 ДАЄТЬСЯ, тих балачок їм на цілий день вистачить. Дівчатка ніяк не могли натішитись своєю радістю:

— А я з своїм татком на теплоході «Адмірал Нахімов» плавала. І бачила кипариси, отакені хвилі...

— І я море бачила. Цілий день на піску лежала. В мамі два рази на синій шквірі лущилась. А батько так засмаг, що його на роботі негром прозвали. Тільки до мене сонце не пристало, бо я рижка.

— Море — це не те. От Ленінград... Я всіх богів бачила на картинах...

Вистрибнув з під'їзду Віталік Бевз. Прислухавшись до розмов своїх ровесників, теж почав згадувати дні канікул:

— Ми з татом насунули цілий мішок бичків, коли були на морі. І відпро раків.

— Неправда! Раків не сушили, їх варили.

На лунці голоси школярів вийшли з квартири і Оля Зелінська. Вийшла не сама, а з ма-

мою. Своєю дев'ятирічню доньку жінка тримала за руку.

— Грайся. Тільки в піску не порпайся. Скоро вечір — в кіно-театр підемо. То не буду ж я тебе передождати.

— Я не хочу в кіно. То не для дітей. Коли казав, що до шістьнадцяти років увечері не пускають. Я краще почекаю вас в Оленки.

— Багато знає той Коля... Радитись з ним не будемо.

Дівчатка ніби й не помічають жінки:

— А ти, Олю, справді на п'я-

тій літаках катаєшся?

— І на вертолоді. Бо наш дядько начальник в аеропорту...

Тільки Онісія з десятої квартири ще не сказала свого слова. Вона слухала подруг і раділа, ніби теж побувала всюди з ними. Та коли підійшла і її черга поділитись враженнями від канікулярних днів, оченята Онісії звисли, як більшість світлом вітрих:

— Мама наша теж хотіла до моря. Але батько сказав, що дідусь і так не бачив нас цілий рік — далеко до нього добиратись, в селі живє. За суботу і неділю не встигнеш туди поїхати і повернутись назад. От ми й до нього на канікули...

— Що ж там цікавого, в тому селі?

— Татко виконав з нашими родичами на подвір'ї у дідуса криницю, бо бабуся хворіє та й не може в негоді далеко ходити по воду. А ще провів до курей світло, — якщо ніч їм вкоротити — вони більше яєць несуть. Потім ми всі гуртом на колісний город ходили, вибирати помідори і огірки допомагали бабусі. А в лісі їжачка зловили. Тільки татко випустив його потім. Коли вже збиралась до поїзда, дідусь хотів просити сусіда, щоб завіз нас на станцію «Жигулянка». Але мій батько сказав, що в нас є свій транспорт.

— Це ж який? — дивувалась Онісія однокласниці. — Хіба що велосипед твій.

— От і ні. Дідусь, наш в колгоспі фураж возить кіньми. Так ото ми й поїхали на кіз. Все село бачило, як ми їхали. Дідусь вполював на своїх версинах і повторював: «Наближаємось до зупинки «Вербова балка» за нею — «Чумакова могила». Це — за околицею. А в селі, дійшовши до скверу, що біля клубу, ми зіїззили з воза. Тато сказав, що треба пройти до обеліски. І там я взяла ім'я солдата, який першим прорвався в ділове село, прогнали з нього фашистів... Ми завжди приходимо до обеліски, як їдемо в місто...

Онісія зробила паузу, обігусила з епілітичними пісок і знову зацебетала:

— А якби ви знали, як гарно їхати полем. Не те що автобусом. Якщо на возі, то все довкола видно. І пшениці пахнуть, і материника, і перепілка озивається. З лісочку — прохолода. Над степом — серпанки, марево... А на перехресті автостради

корова зупинила важку автомашини.

Мати Олі, яка вже хотіла було йти від дітей, на цьому зупинила Онісію. І запитала:

— А скільки ж твій батько грошей додому приносить, що не може хоч раз в Крим вас повезти?

— Вдвічі більше за маму.

— От круті! Не інакше, як аліменти має.

І пішла геть.

А дівчатка кинулись до гойдачки. Тільки Віталік не оступився від Онісії:

— Як це корова може автомашини зупинити? Вона полякала їх?

— Дивний ти, Вітале. То шофер похалив корову, бо вона якраз молодику давала теляти.

...Під час вечери Онісія перештувала батька:

— А що ти справді аліменти купуєш?

Батько здивовано зівів брови і розсміявся:

— Звідки це ти винчала?

— А твоя Рита каже, що ти з аліментами, тому й в село їдеш відпочивати, а не до моря.

— Гроші є в нас — і на «Жигулі», і на подорож до моря. Але ж дідусь нас чекає завжди, за вами скучив. І допомогти йому, треба в обійсті.

В батьковому погляді і теплість, і смуток, і зажура:

— Поки вони в нас є, наш дідусь і бабуня, — ми найбагатіші люди, Онісію. Бо нам є до кого їхати. Для них — це найбільша віха, коли з ними. І для нас теж. Правда, донько?

З описаних оченят — веселі промінь:

— Ой, тату, як раділа. Бабця, коли я з нею прийшла на город! Всім одне і теж. «Поміч я маю, жінки. Проворота вона в мене. В хаті позамітала, пропробирала в світлиці, між киток бур'яни повискубувала. І все занепає: «Коли навчите корову доїти?». От і зараз зі мною. Знайомтесь: Онісія, онучка моя...»

Батько гладить дочку по голівці.

— От бачиш, як добре, що ми поїхали до неї... А нарік — з села всі й до моря навідаємось на якийсь тиждень.

— І дідусь теж?

— І він, і бабуня наша... Справимось хуєнько гуртом з роботою і поїдемо...

...А потім були ще й весняні канікули. Діти гралися біля гойдачки Оля Зелінська знову вибігла до них в повенькому пальтишку і хвилювалась:

— Ага, мама мені дала аж п'ять карбованців. Бо в мене відпустка. Це на цукерки і на мороженню, і на солодку воду. Увечері ми підемо всі в театр...

А Онісія йшла з батьком до дедропарку. Торкалась пальчиками його великої руки і запитувала:

— Це правда, що взимку гриб на снігу знайшли?

— Правда.

— А чому за селом річка висихає?

— Одні чоловіки наказав обабіч неї зорати долину і впробувати верби. Тепер там колгоспні городи. А річка не приглублена нічим і ніким. От і зачала. А ми поїдемо з тобою плітку на канікули і розкопаємо під гаєм ту криницю, з якої найбільше жипилась річка. І посадимо там верби...

— І знову буде багато води в ставку?

— Буде. Тільки треба багато верб посадити і відкапати замулені джерела...

Пшов у гушавину дедропарку батько з донькою. Розмовляли про красу на рідній землі.

Були канікули...

Михайло ШЕВЧУК.

Судна за струною — ноги. Нога за нотою — народжується мелодія. Мрія Тані Кондратьєвої, учениці першого класу Надзвичайної школи Новоархангельського району, надяється грати на бандурі. Хай не завжди владатимуться перші кроки, та дівчина захоплена багатим звучанням старовинного народного музичного інструмента. Успіхи — ще попереду.

Фото А. БУДУЛАТЄВА.

Обласна рада ДСТ «Авангард» провела в Кіровограді змагання з багатоборства ГПО, в яких взяли участь команди середніх спеціальних навчальних закладів. Найкращі результати показали спортсмени будівельного та машинобудівного технікумів. Третій приз завоювали представники Олександрійського індустріального технікуму.

В особистому заліку призерами стали Микола Герасченко, Олена Гурова, Сергій Завалко, Ірина Чернега, Олександр Куценко та Тетяна Лещинська.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

П'ятнадцять команд взяли участь в республіканських поєдинках з настільного тенісу, результати яких входять до заліку спартакіади школярів України. Добре на цих змаганнях виступили учениці кіровоградської СШ № 11 Світлана Смутко та Нелі Слюсаренко. Вони стали бронзовими призерами. У командному заліку юні тенісистки нашої області посіли шосте місце.

У Львові відбулися фінальні поєдинки на першість України з кульової стрільби серед школярів. Десятикласник СШ № 13 обласного центру Ігор Кузьмін «вибив» 595 очок, що на одне очко краще нормативу майстра спорту СРСР. У комплексному заліку стрільці Кіровоградщини були шостими.

В. ШАБАЛІН.

ПІСЛЯ ГРАЦІЙ — БОГАТИРІ

Не встигли улягтися враження від всесоюзних змагань найсильніших юнацьких команд ДЮСШ професіоналів, а кіровоградці стали свідками нового спортивного форуму. Позавчора в приміщенні дитячо-юнацької спортивної школи обласного спорткомітету розпочався розіграш першості країни з класичної боротьби серед юнаків. Їх коментує старший тренер юнацької та молодіжної збірних команд країни, заслужений тренер Російської Федерації Ю. І. Колунов.

Перш за все хотілося б відзначити чудові умови, створені для проведення змагань. Поєдинки проходять на чотирьох борцівських килимах, що розміщені на спеціальному помості в легкоатлетичному манежі та гімнастичному залі.

Змагання проходять цікаво, напружено, з юнацьким завзяттям. Йде боротьба за путівки за участь у всесоюзних спортивних іграх молоді, що відбудуться наступного року, перевіряється резерв Олімпійських ігор. Силами міряються

збірні команди союзних республік, Москви та Ленінграда — всього близько трьохсот атлетів. Серед них минулорічні переможці першості країни в своїх вагових категоріях Сергій Неверовський з Харкова, Бечір Пашаян з Єревана, Микола Тагдімаєв з Абакана, Сергій Хуторний з Алма-Ати та інші.

Побачили ми й борців Кіровоградщини, команда якої виступає поза конкурсом як організатор змагань. Безумовно, їм неслучайно змагатися із збірними республік, але ж, наприклад, Анатолій Яценський, Сергій Зелінський, Олександр Ушаков можуть рівнятися з багатьма конкурентами...

Якою ж була турнірна таблиця після першого дня змагань?

У перший день змагань сюрпризів не відбулося. Як і слід було чекати, високий клас демонструють переможці юнацької першості країни минулого року. Чистими перемогами зіграли перші поєдинки українські атлети Сергій Тарасов, Ігор Зубковський, Анатолій Тумас і Анатолій Губляк, кіровоградець Сергій Зелінський.

Але перших переможців чекають дуже серйозні поєдинки з сильними суперниками у напівфінальних і фінальних зустрічах, що відбудуться сьогодні й завтра.

На фото: момент гри між кіровоградцями і чернівецьцями.

Фото О. ЛЮКАРЕВА.

ПЕРШИЙ МАТЧ: ПЕРЕМОГА

«ЗІРКА» — СК ЧЕРНІГІВ — 2:1.

Відкриття XXXVIII чемпіонату країни з футболу неспроторно-лося в Кіровограді в справжнє спортивне свято. Під звуки маршу на бігову доріжку стадіону «Зірка» виходить колосна фізкультурницька, в «голіві» якої ветерани спорту, зокрема кіровоградського футболу. Серед них — Віктор Третяков, Андрій Галатенко, Василь Крамар, Юрій Казанський та інші — ті, хто понад двадцять років тому вперше прийшов в Кіровоград футболерів Кубок республік.

Колоса робить коло перед заповненими глядацькими трибунами. Під прапором спортивного товариства «Авангард» виходять футбольні команди двічі орденоносного заводу «Червона зірка», заводу тракторних гідроагрегатів.

На стадіон здійснюють Державні прапори Радянського Союзу та Української РСР. XXXVIII чемпіонат країни в Кіровограді відкрито. Арбітр матчу суддя республіканської категорії з Одеси Вілль Сузіма викликає на футбольне поле команди Кіровограда та Чернігова.

Очевидно, відсутність дригента атак «Зірки» Юрія Казанського, який не виступав у цьому матчі через травму, викликає деякі зміни в майдановій грі команди. Та все ж, вона часіше загрожувала воротам гостей, де не зуміла використати кілька зручних моментів, які здавалися, не могли не завершитися голом. Підозріла першості, власна спортсменів на старті будь-яких змагань.

Характерна така деталь. Всі три голи в цій зустрічі були забиті при реалізації штрафних ударів. Зрозуміло, кожен з гравців намагався не дати супернику дістати м'яча. Але не робили слід в рамках дозволеного, не соруючи при цьому гри. І сталося так, що на 12-й хвилині матчу Микола Лашин, розгріваючи штрафний удар, відпасував м'яч Олександрі Канману, а той послав його в сітку воріт чернігівців.

Та перша половина гри була недовгою. На 15-й разі 11-метровий удар у ворота «Зірки» забивав її захисник Анатолій Хронов. Капітан гостей Анатолій Паллов був точний — 1:1.

А коли секундомір завершував підліт часу першої половини матчу, знов сталося порушення правил біля штрафного майданчика чернігівців. Комбінація Микола Лашин — Сергій Вибиваненко — Олександр Ситко швидко «Зіркну» вперед.

Після перерви обидві команди намагалися (і мали змогу) зміняти результат. Але матч так і закінчився з рахунком 2:1 на користь «Зірки».

Ленінський та Кіровський райкоми комсомолу м. Кіровограда встановили спеціальні історики гравцям гравців цього матчу. Їх було вручено нагороду «Зірка» Олександрі Іонову та підзахиснику команди СК Чернігова Анатолію Паллову.

Наступну гру чемпіонату «Зірка» проведе на своєму полі 11 квітня. Вона прийматиме футболістів сумського «Фрунзенця».

О. ДАЦЮК.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ТЕЛЕЕКРАН ТИЖНЯ

з 12 по 18 квітня

ПОНЕДІЛОК

12 ПЕРША ПРОГРАМА. 14.30 — «Соціальний портрет колективу Київського заводу електронних обчислювальних і керувальних машин». Передача 1. (К). 15.00 — «Всесоюзні комсомольські збори». Рішення XXV з'їзду КПРС — тижневик. (М). 15.30 — «Фільм — дітям». «Ніч в космосі». (К). 16.35 — «Концерт з творів С. Рахманінова». (М). 16.55 — «Урокисте засідання, присвячене Дню космонавтики». (К). 17.10 — «Діти за діями». (К-д). 18.15 — «Модернізм соціалістичного змагання». (М). 19.00 — «Судирі Гегаріна». Музичний телефільм (М). 19.15 — «Людина Земля». (К). 19.30 — «Зоряна хвиля». Художній документальний фільм. (К). 20.00 — «Час». (М). 21.30 — «Концерт присвячений Дню космонавтики». (К). По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 14.30 — Док. фільм. (М). 15.00 — «Концертний зал «Піонер». (К-д). 15.30 — «Сьогодні — День космонавтики». Док. телефільм «Юрій Гегаріна». (М). 16.30 — «Прийнявоські веснянки». (К-д). 16.55 — «Урокисте засідання, присвячене Дню космонавтики». (М). 18.00 — «Прогноз погоди». (М). 18.15 — «Пісня про козака». (К). 18.30 — «На магістральному шляху». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.30 — «На дашах республік». (К). 19.45 — «Вісті». (К). 20.15 — «На дашах республік». (К). 20.30 — «Вісті». (К). 21.00 — «Час». (М). 21.30 — «Сьогодні — День космонавтики». Телефільм «Розповідь про мого друга». (К). 22.55 — «Концерт». (К). 23.25 — «Вісті». (К).

ВІВТОРОК

13 ПЕРША ПРОГРАМА. 10.40 — «Вісті». (К). 10.55 — «Вісті». (К). 11.40 — «Вісті». (К). 11.55 — «Вісті». (К). 12.10 — «Вісті». (К). 12.15 — «Вісті». (К). 12.30 — «Вісті». (К). 12.45 — «Вісті». (К). 13.00 — «Вісті». (К). 13.15 — «Вісті». (К). 13.30 — «Вісті». (К). 13.45 — «Вісті». (К). 14.00 — «Вісті». (К). 14.15 — «Вісті». (К). 14.30 — «Вісті». (К). 14.45 — «Вісті». (К). 15.00 — «Вісті». (К). 15.15 — «Вісті». (К). 15.30 — «Вісті». (К). 15.45 — «Вісті». (К). 16.00 — «Вісті». (К). 16.15 — «Вісті». (К). 16.30 — «Вісті». (К). 16.45 — «Вісті». (К). 17.00 — «Вісті». (К). 17.15 — «Вісті». (К). 17.30 — «Вісті». (К). 17.45 — «Вісті». (К). 18.00 — «Вісті». (К). 18.15 — «Вісті». (К). 18.30 — «Вісті». (К). 18.45 — «Вісті». (К). 19.00 — «Вісті». (К). 19.15 — «Вісті». (К). 19.30 — «Вісті». (К). 19.45 — «Вісті». (К). 20.00 — «Вісті». (К). 20.15 — «Вісті». (К). 20.30 — «Вісті». (К). 20.45 — «Вісті». (К). 21.00 — «Вісті». (К). 21.15 — «Вісті». (К). 21.30 — «Вісті». (К). 21.45 — «Вісті». (К). 22.00 — «Вісті». (К). 22.15 — «Вісті». (К). 22.30 — «Вісті». (К). 22.45 — «Вісті». (К). 23.00 — «Вісті». (К). 23.15 — «Вісті». (К). 23.30 — «Вісті». (К). 23.45 — «Вісті». (К). 24.00 — «Вісті». (К).

СЕРЕДА

14 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — «Вісті». (М). 9.10 — «Вісті». (М). 9.20 — «Вісті». (М). 9.30 — «Вісті». (М). 9.40 — «Вісті». (М). 9.50 — «Вісті». (М). 10.00 — «Вісті». (М). 10.10 — «Вісті». (М). 10.20 — «Вісті». (М). 10.30 — «Вісті». (М). 10.40 — «Вісті». (М). 10.50 — «Вісті». (М). 11.00 — «Вісті». (М). 11.10 — «Вісті». (М). 11.20 — «Вісті». (М). 11.30 — «Вісті». (М). 11.40 — «Вісті». (М). 11.50 — «Вісті». (М). 12.00 — «Вісті». (М). 12.10 — «Вісті». (М). 12.20 — «Вісті». (М). 12.30 — «Вісті». (М). 12.40 — «Вісті». (М). 12.50 — «Вісті». (М). 13.00 — «Вісті». (М). 13.10 — «Вісті». (М). 13.20 — «Вісті». (М). 13.30 — «Вісті». (М). 13.40 — «Вісті». (М). 13.50 — «Вісті». (М). 14.00 — «Вісті». (М). 14.10 — «Вісті». (М). 14.20 — «Вісті». (М). 14.30 — «Вісті». (М). 14.40 — «Вісті». (М). 14.50 — «Вісті». (М). 15.00 — «Вісті». (М). 15.10 — «Вісті». (М). 15.20 — «Вісті». (М). 15.30 — «Вісті». (М). 15.40 — «Вісті». (М). 15.50 — «Вісті». (М). 16.00 — «Вісті». (М). 16.10 — «Вісті». (М). 16.20 — «Вісті». (М). 16.30 — «Вісті». (М). 16.40 — «Вісті». (М). 16.50 — «Вісті». (М). 17.00 — «Вісті». (М). 17.10 — «Вісті». (М). 17.20 — «Вісті». (М). 17.30 — «Вісті». (М). 17.40 — «Вісті». (М). 17.50 — «Вісті». (М). 18.00 — «Вісті». (М). 18.10 — «Вісті». (М). 18.20 — «Вісті». (М). 18.30 — «Вісті». (М). 18.40 — «Вісті». (М). 18.50 — «Вісті». (М). 19.00 — «Вісті». (М). 19.10 — «Вісті». (М). 19.20 — «Вісті». (М). 19.30 — «Вісті». (М). 19.40 — «Вісті». (М). 19.50 — «Вісті». (М). 20.00 — «Вісті». (М). 20.10 — «Вісті». (М). 20.20 — «Вісті». (М). 20.30 — «Вісті». (М). 20.40 — «Вісті». (М). 20.50 — «Вісті». (М). 21.00 — «Вісті». (М). 21.10 — «Вісті». (М). 21.20 — «Вісті». (М). 21.30 — «Вісті». (М). 21.40 — «Вісті». (М). 21.50 — «Вісті». (М). 22.00 — «Вісті». (М). 22.10 — «Вісті». (М). 22.20 — «Вісті». (М). 22.30 — «Вісті». (М). 22.40 — «Вісті». (М). 22.50 — «Вісті». (М). 23.00 — «Вісті». (М). 23.10 — «Вісті». (М). 23.20 — «Вісті». (М). 23.30 — «Вісті». (М). 23.40 — «Вісті». (М). 23.50 — «Вісті». (М). 24.00 — «Вісті». (М).

ДРУГА ПРОГРАМА.

9.00 — «Вісті». (М). 9.10 — «Вісті». (М). 9.20 — «Вісті». (М). 9.30 — «Вісті». (М). 9.40 — «Вісті». (М). 9.50 — «Вісті». (М). 10.00 — «Вісті». (М). 10.10 — «Вісті». (М). 10.20 — «Вісті». (М). 10.30 — «Вісті». (М). 10.40 — «Вісті». (М). 10.50 — «Вісті». (М). 11.00 — «Вісті». (М). 11.10 — «Вісті». (М). 11.20 — «Вісті». (М). 11.30 — «Вісті». (М). 11.40 — «Вісті». (М). 11.50 — «Вісті». (М). 12.00 — «Вісті». (М). 12.10 — «Вісті». (М). 12.20 — «Вісті». (М). 12.30 — «Вісті». (М). 12.40 — «Вісті». (М). 12.50 — «Вісті». (М). 13.00 — «Вісті». (М). 13.10 — «Вісті». (М). 13.20 — «Вісті». (М). 13.30 — «Вісті». (М). 13.40 — «Вісті». (М). 13.50 — «Вісті». (М). 14.00 — «Вісті». (М). 14.10 — «Вісті». (М). 14.20 — «Вісті». (М). 14.30 — «Вісті». (М). 14.40 — «Вісті». (М). 14.50 — «Вісті». (М). 15.00 — «Вісті». (М). 15.10 — «Вісті». (М). 15.20 — «Вісті». (М). 15.30 — «Вісті». (М). 15.40 — «Вісті». (М). 15.50 — «Вісті». (М). 16.00 — «Вісті». (М). 16.10 — «Вісті». (М). 16.20 — «Вісті». (М). 16.30 — «Вісті». (М). 16.40 — «Вісті». (М). 16.50 — «Вісті». (М). 17.00 — «Вісті». (М). 17.10 — «Вісті». (М). 17.20 — «Вісті». (М). 17.30 — «Вісті». (М). 17.40 — «Вісті». (М). 17.50 — «Вісті». (М). 18.00 — «Вісті». (М). 18.10 — «Вісті». (М). 18.20 — «Вісті». (М). 18.30 — «Вісті». (М). 18.40 — «Вісті». (М). 18.50 — «Вісті». (М). 19.00 — «Вісті». (М). 19.10 — «Вісті». (М). 19.20 — «Вісті». (М). 19.30 — «Вісті». (М). 19.40 — «Вісті». (М). 19.50 — «Вісті». (М). 20.00 — «Вісті». (М). 20.10 — «Вісті». (М). 20.20 — «Вісті». (М). 20.30 — «Вісті». (М). 20.40 — «Вісті». (М). 20.50 — «Вісті». (М). 21.00 — «Вісті». (М). 21.10 — «Вісті». (М). 21.20 — «Вісті». (М). 21.30 — «Вісті». (М). 21.40 — «Вісті». (М). 21.50 — «Вісті». (М). 22.00 — «Вісті». (М). 22.10 — «Вісті». (М). 22.20 — «Вісті». (М). 22.30 — «Вісті». (М). 22.40 — «Вісті». (М). 22.50 — «Вісті». (М). 23.00 — «Вісті». (М). 23.10 — «Вісті». (М). 23.20 — «Вісті». (М). 23.30 — «Вісті». (М). 23.40 — «Вісті». (М). 23.50 — «Вісті». (М). 24.00 — «Вісті». (М).

ЧЕТВЕР

15 ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — «Вісті». (М). 9.10 — «Вісті». (М). 9.20 — «Вісті». (М). 9.30 — «Вісті». (М). 9.40 — «Вісті». (М). 9.50 — «Вісті». (М). 10.00 — «Вісті». (М). 10.10 — «Вісті». (М). 10.20 — «Вісті». (М). 10.30 — «Вісті». (М). 10.40 — «Вісті». (М). 10.50 — «Вісті». (М). 11.00 — «Вісті». (М). 11.10 — «Вісті». (М). 11.20 — «Вісті». (М). 11.30 — «Вісті». (М). 11.40 — «Вісті». (М). 11.50 — «Вісті». (М). 12.00 — «Вісті». (М). 12.10 — «Вісті». (М). 12.20 — «Вісті». (М). 12.30 — «Вісті». (М). 12.40 — «Вісті». (М). 12.50 — «Вісті». (М). 13.00 — «Вісті». (М). 13.10 — «Вісті». (М). 13.20 — «Вісті». (М). 13.30 — «Вісті». (М). 13.40 — «Вісті». (М). 13.50 — «Вісті». (М). 14.00 — «Вісті». (М). 14.10 — «Вісті». (М). 14.20 — «Вісті». (М). 14.30 — «Вісті». (М). 14.40 — «Вісті». (М). 14.50 — «Вісті». (М). 15.00 — «Вісті». (М). 15.10 — «Вісті». (М). 15.20 — «Вісті». (М). 15.30 — «Вісті». (М). 15.40 — «Вісті». (М). 15.50 — «Вісті». (М). 16.00 — «Вісті». (М). 16.10 — «Вісті». (М). 16.20 — «Вісті». (М). 16.30 — «Вісті». (М). 16.40 — «Вісті». (М). 16.50 — «Вісті». (М). 17.00 — «Вісті». (М). 17.10 — «Вісті». (М). 17.20 — «Вісті». (М). 17.30 — «Вісті». (М). 17.40 — «Вісті». (М). 17.50 — «Вісті». (М). 18.00 — «Вісті». (М). 18.10 — «Вісті». (М). 18.20 — «Вісті». (М). 18.30 — «Вісті». (М). 18.40 — «Вісті». (М). 18.50 — «Вісті». (М). 19.00 — «Вісті». (М). 19.10 — «Вісті». (М). 19.20 — «Вісті». (М). 19.30 — «Вісті». (М). 19.40 — «Вісті». (М). 19.50 — «Вісті». (М). 20.00 — «Вісті». (М). 20.10 — «Вісті». (М). 20.20 — «Вісті». (М). 20.30 — «Вісті». (М). 20.40 — «Вісті». (М). 20.50 — «Вісті». (М). 21.00 — «Вісті». (М). 21.10 — «Вісті». (М). 21.20 — «Вісті». (М). 21.30 — «Вісті». (М). 21.40 — «Вісті». (М). 21.50 — «Вісті». (М). 22.00 — «Вісті». (М). 22.10 — «Вісті». (М). 22.20 — «Вісті». (М). 22.30 — «Вісті». (М). 22.40 — «Вісті». (М). 22.50 — «Вісті». (М). 23.00 — «Вісті». (М). 23.10 — «Вісті». (М). 23.20 — «Вісті». (М). 23.30 — «Вісті». (М). 23.40 — «Вісті». (М). 23.50 — «Вісті». (М). 24.00 — «Вісті». (М).

Наша адреса і телефони

318050. ГСП. Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу лісів та масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 12603.

Індекс 61197.

Зам. № 147.

Тираж 60 000.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глібки, 2.